

mirall m. L'àmina de vidre
revestida per danera d'un
metal·lica (argent, amalgama d'estany)
o de metall polit, la qual forma
imatges per reflexió dels raigs
de llum que hi incideixen. Mi-
rar-se al mirall. Esparfir, per anal.
Mirar-se en el mirall de les ai-
gies d'un estany | Mirall pla, con-
vec, còncav, parabòlic || fig. Allò
que dona la imatge d'alguna
cosa. Els ulls són el mirall de
l'ànima

miraller m. El qui fabrica mi-
rralls